

Î N C H E I E R E

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Rabiciuc Maia împotriva lui Rabiciuc Valeri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Rabiciuc Valeri și menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 04 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 20 august 2015, Rabiciuc Maia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rabiciuc Valeri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor.

În motivarea acțiunii Rabiciuc Maia a indicat că, a înregistrat căsătoria cu pîrîtul Rabiciuc Valeri la 03 februarie 1995 la Primăria satului Cupcini, r-nul Edineț. Din căsătorie și viață în comun au trei copii, dintre care unul minor – fiii Rabiciuc Artiom, născut la data de 11 februarie 1995, Rabiciuc Nicolai, născut la data de 19 decembrie 2003 și fiica Rabiciuc Valeria, născută la data de 18 noiembrie 1996.

Din cauza neînțelegerilor apărute pe fonul incompatibilității caracterelor, lipsa stimei și ajutorului reciproc la îndeplinirea obligațiilor de întreținere a familiei, de îngrijire și educație a copiilor, reclamanta a sesizat instanța de judecată cu o cerere privind desfacerea căsătoriei, care prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 06 aprilie 2015, a fost admisă.

Conisderă că, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, iar din considerentul că, pîrîtul Rabiciuc Valeri nu contribuie la creșterea, întreținerea și educația copiilor, a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta Rabiciuc Maia, încasarea din contul pîrîtului Rabiciuc Valeri în beneficiul său a pensiei pentru întreținerea copilului minor Rabiciuc Nicolai și pentru fiica majoră Rabiciuc Valeria în sumă fixă, a cîte 2000 lei lunar

pentru fiecare, începând din ziua înaintării acțiunii, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate pe marginea litigiului vizat.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 04 noiembrie 2015, acțiunea înaintată de către Rabiciuc Maia a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Rabiciuc Valeri în beneficiul Maiei Rabiciuc pensia de întreținere a copilului minor – Rabiciuc Nicolai, născut la data de 19 decembrie 2003, în sumă fixă de 871,25 lei, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 20 august 2015, pînă la atingerea majoratului copilului și cheltuielile judiciare în sumă de 600 lei. Suplimentar, s-a dispus încasarea din contul lui Rabiciuc Valeri în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 313,65 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d.62).

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată Rabiciuc Valeri a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Rabiciuc Valeri și menținută hotărârea Judecătorei Edineț din 04 noiembrie 2015 (f.d.98).

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 18 aprilie 2016, Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 01 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanța ierarhic inferioară s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd decizie ilegală și neîntemeiată de menținere a hotărîrii primei instanțe, prin care acțiunea a fost admisă parțial, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.110-113).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 01 martie 2016 (f.d.98), iar recursul a fost depus la 18 aprilie 2016 (f.d.110), motiv ce impune instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, să constate că recursul depus de către Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c.*

Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Rabiciuc Valeri prin intermediul reprezentantului, avocatul Odobescu Ghenadie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan

Valentina Clevadî